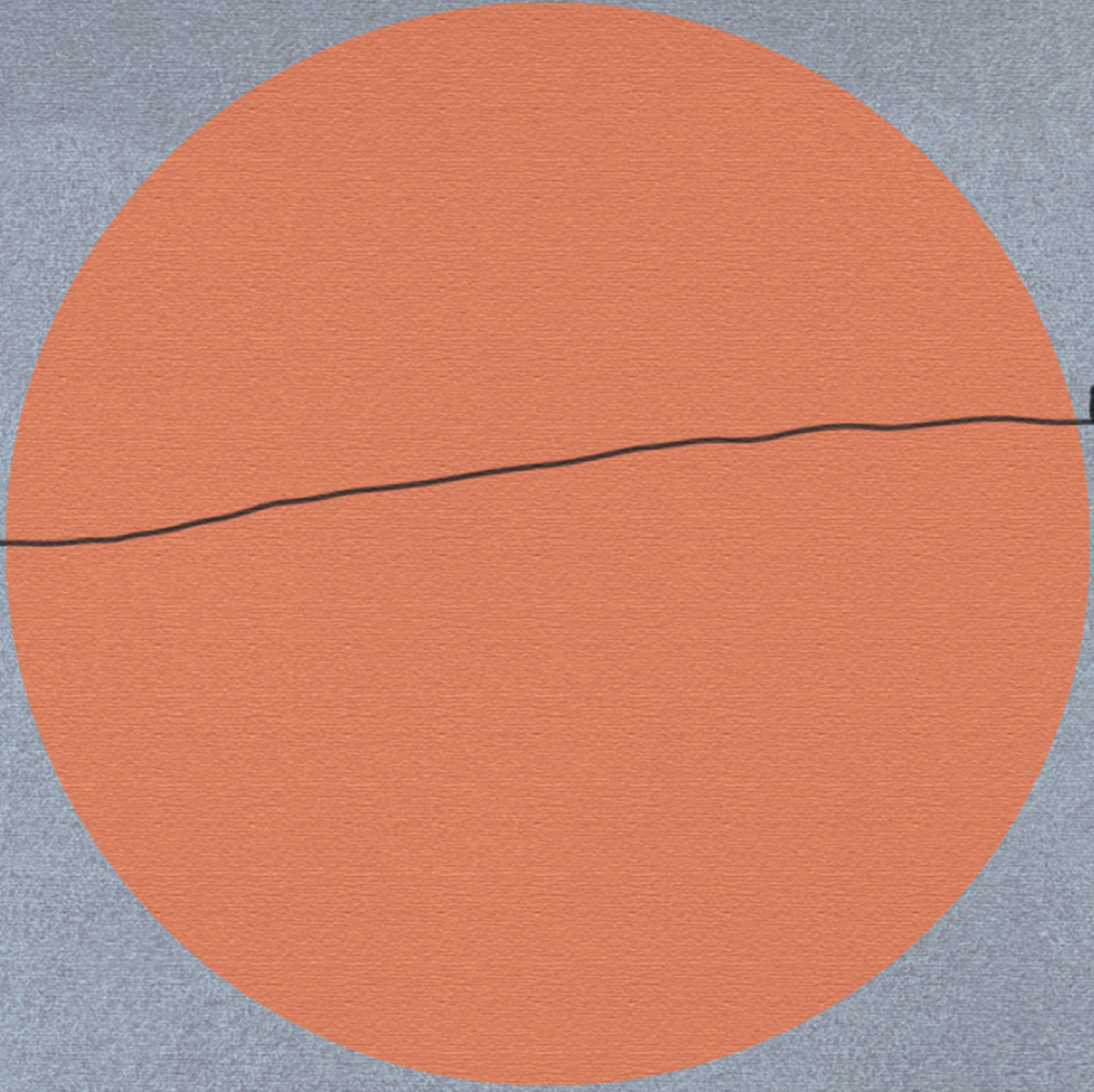

GÜNEŞE YAKIN

Müberra Karadayı

Balkan Edebiyatı

Müberra Karadayı, 1981'de İskeçe (Yunanistan)'de doğdu. İlkokulu İskeçe'de okudu. Orta okulu ve liseyi İstanbul'da tamamladı. Marmara Üniversitesi, Atatürk Eğitim Fakültesi, Okul Öncesi Öğretmenliği Bölümünden mezun oldu. Batı Trakya'da öğretmenlik yapıyor. Evli, iki çocuk annesi.

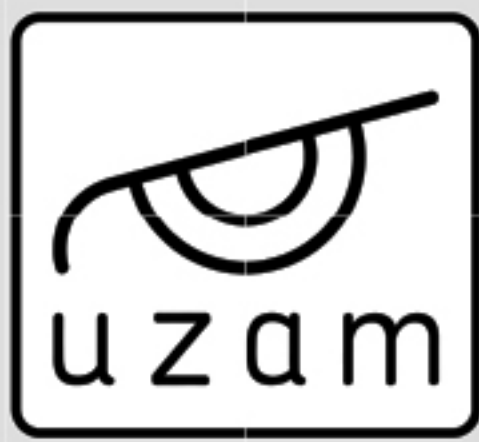
GÜNEŞE YAKIN

Müberra Karadayı

Güneşe Yakın	Müberra Karadayı
Uzam Yayınları	: 106
Balkan Edebiyatı	: 6
Şiir	: 12
1. Baskı	: Eylül 2023
Sertifika No	: 41826
ISBN	: 978-625-99552-2-3
Editör	: Hüseyin Mehmet
Son Okuma	: Ceren Karahan
Kapak	: Uzam/Ahmet H. Karahan
Sayfa Düzeni	: Uzam/Ahmet H. Karahan
Basıldığı Yer	: Ankara Ofset Basım Matbaacılık San. ve Tic. Ltd. Şti. Sertifika No: 50648 Zübeyde Hanım Mah. Sebze Bahçeleri Cad. No: 93/43-44 İskitler-Altındağ/Ankara www.ankaraofset.com.tr Tel: 0 312 384 50 63

© 2023, Müberra Karadayı
© 2023, Pruva Medya İletişim Ltd. Şti.
Tüm hakları saklıdır. Tanıtım için yapılacak kısa alıntılar dışında yayıncının yazılı izni olmaksızın hiçbir suretle çoğaltılamaz.

Pruva Medya İletişim Ltd. Şti.

Fevzi Çakmak 2 Sk. No: 38/10 Kızılay/Ankara

Tel: 0 312 230 40 55

www.uzam.com.tr / iletisim@uzamyayinlari.com

İÇİNDEKİLER

Çocuklardık	7
Deniz Olmalısın	9
Giderken	11
Bir Ben Söyleyemedim	15
Akşam	17
İsyân	19
Susuyoruz...	21
Zaman Kırgını	23
Aynalar Kırık	25
Kar	27
Hasret	29
Bilirim	31
Gün Soluyordu	33
Güneş Yüzlü Çocuk	35
Durduğum Kapı	37
İstanbul	41
Ağıt	43
Gökyüzü Ağlıyor	47
Elleri Onun	49
Avuçlarımda Yıldızlar	51
Çılgılık	53
Metruk Evler	55
Güneşe Yakın	57
Dağlardan Gelen	59
Takvim	61
Dünyanın Tadı	63
Serzeniş	65
İdam Fermanı	67
Edirne'de...	69
Aykırı	71

ÇOCUKLARDIK

Çocuklardık

Elma şekeri kokan sokaklarımız
Düştüğümüzde hızlıca iyileşen yaralarımız vardı

Sevgiyi çoğalttığımız komşularımız
Yatıya kalmaya can attığımız dostlarımız vardı

“Kandiller yandı” nidalarıyla süslenen ramazanlarımız
Beyaz mendillere sarmaladığımız bayramlarımız vardı

8

Çocuklardık

Kızarmış ekmek kokan sabahlarımız
Sobada kestaneye doyamadığımız akşamlarımız vardı

Göğsüne salıncaklar kurduğumuz mavi göğümüz
Kanatlarına hayallerimizi yüklediğiniz kuşlarımız vardı

Körebe, beş taş, cami topu oyunlarımız
Vurduğunda sadece sırtımızı yakan toplarımız vardı

Pamuk şekeri tadında sevinçlerimiz
Canımızı ısırğan otu kadar yakan küskünlüklerimiz vardı

Çocuklardık

Mutluyduk

Eskidendi

DENİZ OLMALISIN

Deniz gibi olmalısın
Sonsuz maviliđi olan
Kâh fırtınalı, kâh durgun
Yön bulsun gemiler üzerinde
Yol alsınlar uçsuz bucaksız diyarlara
Köpük köpük efkârın olsun
Dalga dalga hüznün
Sevinçlerini yüzdürmeli
Kırgınlıklarını diplerde tutmalısın
Kıyıların olmalı
Çocuk naralarıyla dolan
Ve martıların
Göğünü yırtarak uçan
Güneşin olmalı
Huzmeleriyle sana dokunan
Ve her gün batımında
Bağrında sönen güneşin olmalı
Bulutların olmalı
Seni gölgeleriyle koruyan

Yağmurun olmalı bir de
Kavuştuğunda vuslat türküleri yakan
Ve rüzgârın
Vakti geldiğinde her şeyi alabora yapan
Ay'ın olmalı
Yakamozlarına şiirler yazdıran
Ve yıldızların sana inerlerken dilekler tutturan
Deniz gibi olmalısın
Bir de sana gelen denizin olmalı

GİDERKEN

Hep böyle olur bir yerden giderken
Kendinden bir şeyler bırakırsın
Bakışların kalır duvardaki tablolarıda
Perdelerde dokunuşların kalır
Yastıkta birkaç düşün, tavanda çizdiğin birkaç siluet
Yüreğinden bir şeyler sıkıştırır bırakırsın çekmecelerin içlerine
Çocukların çığlıkları, gülüşleri kalır
Ve geçen zaman içinde kaybettikleri çocuklukları

Unutmak istemediklerini saklarsın
Unutmak istediklerini kâr sayarsın
Masada şarkılarla söylediklerin kalır
Ve söyleyemediklerini yutkundukların
Bardakta bitiremediğin çayın kalır
Biraz da dağıtamadığın efkârın
Adımların kalır çimenlerin üzerinde
Ve bir bir toprağa ektiğin duyguların
Belki de bir damla gözyaşın kalır
Ve birkaç fotoğraf karesi zamana inat bıraktığın

Gündüz gökyüzünde umutların kalır
Geceleyin aya bakarken hasretin
Köprübaşında derin bir bakış
Omuzlarına bırakılan bir hırkanın sıcaklığı
Bir yaka iğnesiyle kalbine iliştirdiğin sevginin ömürlük varlığı kalır
Dostlarla sohbetin, içten bir tebessümün güzelliği
Bir kahvenin kırk yıl hatırı, bir dondurmanın tadı damakta kalır
Veda ettiklerin kalır ve bir türlü veda edemediklerin

Hep böyle olur bir yerden giderken
Anıların kalır
Biraz aklın, biraz yüreğin, biraz da “sen” kalırsın

BİR BEN SÖYLEYEMEDİM

Kelebeğin çiçeğe
Bülbülün güle
Karıncanın toprağa
Damlanın buluta söylediğini
Bir ben söyleyemedim

Karın dağa
Martının denize
Gölgenin ışığa
Gecenin yıldızlara söylediğini
Bir ben söyleyemedim

Buğdayın ekmeğe
Suyun ateşe
İnci tanesinin dalgaya

Köprülerin nehirlere
Dilimin kendime söylediğini
Bir ben söyleyemedim
Bir ben

AKŞAM

Bir akşam vakti düřtü gözlerime
Bir bir yandı ışıkları şehrin
Cılız insan yüzleri kayboluyor sokak aralarında
Telaşlı adımlarla taşıyor insanlık güvenli barınaklarına

Bir akşam vakti düştü düşlerime
Kırlarda meleyen kuzu sesleri yitiyor usulca
Çiçekler hüznü döküyor günün vedasına
Yalnız akşamsefası gülümsüyor yıldızına

Bir akşam vakti düřtü gözlerime
Kızıl gerdanlığını taktı yine gökyüzü
Alevden tüller serildi yüreğime
Berkitilmiş umutlar yangın yerine düştü

Bir akşam vakti düřtü sözlerime
Bir türkü yakıyor ağıtlarını gönlümün
Soğuk külleri savruluyor geçmişin gözlerime
Sönüyor bir bir ışıkları ömrümün

Bir akşam vakti düřtü ömrüme
Rüzgâr kurutuyor soluğunu mevsimlerin
Hüzün sarısı günler dökülüyor ellerime
Taşa dokunan bir bıçak şimdi gözlerin

İSYAN

Geçmiyor zaman
Saatlerin isyanı başladı
Dakikalar, saniyeler ayaklandı
Umutsuzluk çarkının dişlerine
Takılı kaldı akrep ile yelkovan
Geçmiyor zaman
Geçmiyor

SUSUYORUZ

21

Söz yitirince manasını
Sessizliđi ektik gözbebeklerimize
Payımıza susmak düştü
Susmak ki
En çok konuşmak kendinle
Sözcüklerin içindeki sessiz dansı
Niçinlerin gürültülü çarpışması değil midir
Yüređini cam kırıklarıyla dolu
bir beze sarmalamak
Avuçlarında kızgın bir
kor parçasını soğutmak
Yalnızlığın içinde olmak
Yalnızlığın içinde olması
Bazen olduđun yerde
Bazen olmak istediđin yerde
olmak değil midir

Susmak
Ay aydınlığı kadar büyülü
Güneş kadar yakıcı
Kar taneleri kadar sessiz
Yağmur kadar gürültülü değil midir
Bir damla gözyaşıyla
uzun bir yolculuğa çıkmak
Buruk bir tebessümle
geri dönmek değil midir

Susmak
En güzel, en içten dualar
Susmak
Rabbinle konuşmak değil midir

ZAMAN KIRGINI

Zamana kırıgın gúnler vardır
Anlarsınız
Dokunduđunda akıtırlar gözyaşlarını
Beyaz bir mendile saklamışlar kırıgınlıklarını
Nakış nakış işlemişler sızılarını

Zamana kırıgın gúnler vardır
Bilirsiniz
Bekleyişlere sürgün etmişler yüreklerini
İstiflemişler bir bir dalından düşen hatıraları
Teselli etmişler gönlü kırık vuslatları

Zamana kırıgın gúnler vardır
Duyarsınız
Yorgun ikindilerde düğümlenen sözcükleri
Hasret akşamlarında yakılan türküleri
Ve hiç yazılmamış şiirleri

Okursunuz

Güneşe Yakın

Müberra Karadayı

Müberra Karadayı, ilk oluş hayretini koruyan şiirlerde soluklanıyor. *Güneşe Yakın*, insicamın heyecanıyla gölgelendiğimiz hayatın ortasında demlenerek zaman zaman derin çığlığa, sahibini bulmak üzere yankıya dönüşüyor. Söyleyememenin derdini, yükünü ses kefareti olarak yol azığına katıyor. *Güneşe Yakın*'da başakların hizasına, incirin doğurganlığına, kelebeklerin zamanda asılı bıraktığı sessiz koroya tanık olacak, denize çıkan patikaların adımlarınıza eşlik ettiğini duyumsayacak, zerreciklerin güneşe, ille güneşe dönük eşsiz seyrine katılacaksınız.

uzam

Şiir

   UzamYayinlari

